

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0564

MINISTERSTVO VNITRA
odbor všeobecné správy
oddělení státního občanství a matrik
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.j.: VS-4261/835.3/2-2014

Praha 16. září 2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o společné žádosti, kterou podali manželé
, nar. Novokujbyševsk – Rusko, a rozená
nar. Kujbyšev – Rusko, oba státní občané Ruska, trvale byten
, zast.: Mgr. , advokátem
se sídlem Advokátní ka: s.r.o.,
110 00 Praha 1, o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení
§ 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České
republiky, ve znění pozdějších předpisů, takto:

společné žádosti jmenovaných o udělení státního občanství České republiky
se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Na základě žádosti výše jmenovaných bylo zahájeno správní řízení ve věci
udělení státního občanství České republiky. Společná žádost manželů byla podána
u Úřadu městské části Praha 13 dne 12.12.2013. Správní řízení o udělení státního
občanství České republiky bylo zahájeno dnem 2.4.2014, kdy žádost došla Ministerstvu
vnitru. Žadatelé uzavřeli manželství dne 22.1.1982 v Kujbyševě (Rusko); z manželství
se narodily dvě dnes již zletilé děti, nar. Kujbyšev (Rusko)
a / , nar. Samara (Rusko). Žadatel má povolený trvalý pobyt
na území České republiky od 7.9.2006, žadatelka od 21.6.2006. Oba žadatelé jsou
státními občany Ruska.

Žadatelé byli usnesením Ministerstva vnitra ze dne 26.2.2015 v souladu
s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,
(dále jen „správní řád“), informováni, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 2.4.2014
podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání
a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále
také „zákon o státním občanství“), správní řízení o jejich společné žádosti o udělení
státního občanství České republiky. Byli poučeni, že podle ustanovení § 36 a § 38
správního řádu mají právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy
po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně
vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň byli žadatelé vyzváni, aby za účelem
úplného a přesného zjištění skutečného stavu věci, resp. skutečností relevantních

pro posouzení splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky a předložení podkladů k rozhodnutí se dostavili ve stanoveném termínu dne 24.3.2015 na Ministerstvo vnitra k ústnímu jednání a doložili požadované doklady, jejichž výčet byl uveden v usnesení Ministerstva vnitra. Ve dnech 9.3.2015 a 11.3.2015 bylo na Ministerstvo vnitra doručeno oznámení o převzetí právního zastoupení ze dne 9.3.2015, plná moc opravňující stupování žadatelů a žádost o nahlédnutí do státoobčanského spisu. Ministerstvo vnitra obdrželo dne 16.3.2015 omluvu žadatelů z ústního jednání nařízeného na 24.3.2015, a to z důvodu nepřítomnosti žadatele na území České republiky; současně žadatelé požádali o stanovení nového termínu ústního jednání, a to v termínu od 20.4.2015 do 15.5.2015. Dne 24.3.2015 obdrželo Ministerstvo vnitra prostřednictvím právního zástupce žadatelů část vyžádaných dokladů a žádost o prodloužení lhůty k doložení zbývajících požadovaných dokladů. Ze zaslanych dokladů nebyl patrný příjem žadatelů uváděný v dotazníku k žádosti (oba žadatelé uváděli měsíční příjem 60 000 Kč). Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 26.3.2015 bylo správní řízení opětovně přerušeno do 22.4.2015, a zároveň byli žadatelé předvoláni na tento den k ústnímu jednání na Ministerstvu vnitra. Na vlastní žádost se dne 30.3.2015 dostavila na Ministerstvo vnitra právní asistentka z Advokátní kanceláře Čechovský & Václavek, s.r.o. za účelem nahlédnutí do spisu a pořízení úplné kopie státoobčanského spisu. Ministerstvo vnitra obdrželo dne 10.4.2015 žádost žadatelů o změnu termínu ústního jednání, které se mělo konat dne 22.4.2015 v budově Ministerstva vnitra. V odůvodnění žádosti žadatelé uvedli, že žadatelka má v době konání ústního jednání pohovor na Zastupitelském úřadě Spojených států amerických, a jeho případné přeložení by u žadatelky vyvolalo nepřiměřené obtíže, a žadatel byl opět v téže době mimo území České republiky. Žadatelé výslovně požádali o přesunutí termínu ústního jednání na období od 27.4. do 30.4.2015.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 22.4.2015 bylo správní řízení opět přerušeno na 30.4.2015, a žadatelé byli předvoláni na tento den k ústnímu jednání na Ministerstvu vnitra za účelem zjištění skutečností relevantních pro posouzení splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky, resp. možnosti prominutí jejich splnění, a předložení podkladů k rozhodnutí. Žadatelé se dostavili k jednání na Ministerstvu vnitra dne 30.4.2015 společně se svým právním zástupcem. Ke stanovisku Úřadu městské části Praha 13 žadatel uvedl, že předložený článek, který měl při pohovoru k prokázání znalosti českého jazyka dne 29.1.2014 reprodukovat, byl obtížný, týkal se zdravotnické problematiky, která je žadateli vzdálena, a byly v něm použity výrazy, které jsou pro pochopení obtížné i v jazyce ruském. Žadatel dále uvedl, že žije na území České republiky od roku 1998, kurzy českého jazyka dosud nenavštěvoval, neboť je zaměstnaný a nemá čas. Žadateli byl při jednání na Ministerstvu vnitra předložen článek z deníku Metro ze dne 30.4.2015 „Zeman: „Musí se najít do června“. Žadatel kladeným otázkám rozuměl, pochopil jejich smysl, avšak má problémy s vyjadřováním v jazyce, v němž používá ruská slova a nepoužívá správné tvary. Právní zástupce doplnil, že s ohledem na věk žadatele se jeho schopnost naučit se českému jazyku snižuje.

Dopisem ze dne 20.7.2015 byli žadatelé informováni o možnosti nahlédnout do svého státoobčanského spisu a seznámit se s podklady pro rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu). Žadatelé této možnosti využili prostřednictvím svého právního zástupce, kdy se po předchozí dohodě dne 3.8.2015 dostavila na Ministerstvo vnitra

právní asistentka AK Čechovský & Václavek, s.r.o., která pořídila přineseným digitálním fotoaparátem úplnou kopii státoobčanského spisu. Ministerstvo vnitra obdrželo dne 20.8.2015 vyjádření žadatelů k podkladům pro vydání rozhodnutí.

Žadatel založil do spisu kopii cestovního pasu Ruska č. _____, který byl vydán na jméno a příjmení _____ v dne _____ s platností do 20.7.2015; při jednání na Ministerstvu vnitra dne 30.4.2015 předložil cestovní pas Ruska č. 75 který byl vydán dne 31.3.2015 s platností do 19.11.2024. Žadatelka založila do spisu kopii cestovního pasu Ruska č. _____ který byl vydán na jméno a příjmení _____ s platností do 5.10.2016. K cestám do zahraničí se žadatelé písemně vyjádřili (prohlášení obou žadatelů k jejich cestám do zahraničí bylo doručeno Ministerstvu vnitra bez podpisu prohlašovatelů).

Žadatelé jsou pojištěnci Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra České republiky (dále také „zdravotní pojišťovna“). Žadatel doložil potvrzení zdravotní pojišťovny o jeho bezdlužnosti podle ustanovení § 8a zákona České národní rady č. 280/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v němž se potvrzuje, že u plátce pojistného, osoby samostatně výdělečně činné, osoby bez zdanitelných příjmů, není evidován ke dni 9.3.2015 splatný nedoplatek pojistného a penále na veřejné zdravotní pojištění. Dále doložil soupis dob pojištění pro pojištěnce ze dne 9.3.2015; od 1.1.2007 je plátcem pojistného za žadatele jeho zaměstnavatel, _____ s.r.o. Žadatel dále doložil informace o pojištěnci s výpisem za období od 7.2.2000 do 21.4.2015, tzv. registrační údaje, které vystavila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Krajská pobočka pro hl. m. Prahu dne 21.4.2015. Z registračních údajů vyplývá, že žadatel nebyl samoplátcem pojistného; plátcem pojistného v období od 7.2.2000 do 31.12.2006 byl rovněž jeho zaměstnavatel, obchodní společnost _____ s.r.o.

Žadatelka doložila potvrzení Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra České republiky ze dne 9.3.2015, v němž je uvedeno, že u žadatelky není evidován k výše uvedenému dni splatný nedoplatek pojistného a penále na veřejné zdravotní pojištění. Do spisu doložila soupis dob pojištění pro pojištěnce, vystavený zdravotní pojišťovnou dne 9.3.2015; z dokladu vyplývá, že plátcem pojistného je za žadatelku od 1.1.2007 její zaměstnavatel, obchodní společnost _____ s.r.o. Z informace o pojištěnci s výpisem za období od 7.2.2000 do 21.4.2015, tzv. registrační údaje, vystavené Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky, Krajskou pobočkou pro hl. m. Prahu dne 21.4.2015 vyplývá, že také v období od 7.2.2000 do 31.12.2006 byl plátcem pojistného za žadatelku její zaměstnavatel, obchodní společnost _____ s.r.o.

Žadatel uvedl, že se na území České republiky zdržuje od roku 1998. Na území České republiky podniká společně se svou manželkou prostřednictvím obchodní společnosti A. _____ s.r.o., kterou založili v roce 1997. V dotazníku oba žadatelé uvedli, že každý má měsíční příjem ve výši 60 000 Kč. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 30.4.2015 žadatelé uvedli, že na základě smlouvy o výkonu funkce uzavřené se svou vlastní společností vykonávají práci bezplatně, a dále mají uzavřené pracovní smlouvy na činnost konzultační, přičemž jejich měsíční mzda činí 2 500 Kč hrubého. Žadatel dále uvedl, že vlastní akcie z řady společností, na základě kterých mu plynou dividendy, což je považováno i za příjem pro manželku. Žadatel potvrdil, že přiznání

k dani z příjmů fyzických osob nepodává, daň z kapitálového majetku odvádí manželka s tím, že pokud jsou manželé, je tento způsob legální. Dále doplnil, že daňové přiznání fyzické osoby se podává jen ve vztahu k akciím cizích společností, neboť pokud se jedná o české společnosti, zde za fyzickou osobu je podává přímo banka, která obchoduje. Žadatel doložil do spisu dopis vystavený Raiffeisenbank a.s. dne 6.5.2015, v němž je uvedeno, že je klientem banky od 18.7.2007, kdy otevřel běžné účty v několika měnách, používá řadu produktů a služeb, zejména formou investování do cenných papírů. Výnosy z klientova investičního portfolia za období od 1.1.2014 do 31.12.2014 činily více jak 1 000 000 Kč. Daňové povinnosti z výnosu formou kuponů a dividend jsou řešeny formou srážkové daně, vyjma prodeje cenných papírů před vypršením daňového testu, kdy je klient povinen toto zahrnout do svého daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob. Dále žadatel založil do spisu potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, elektronicky podepsáno 16.3.2015, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 9.3.2015 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky (jako adresa pobytu žadatele v České republice je zde uvedeno Nám. Josefa Machka 1218/1, 158 00 Praha 5 – Jinonice), a potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 24.3.2015, v němž je uvedeno, že žadatel není ke dni 24.3.2015 registrován v evidenci České správy sociálního zabezpečení jako plátcе pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále. Za obchodní společnost s.r.o. doložili žadatelé potvrzení Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra České republiky ze dne 18.3.2015, v němž se potvrzuje, že u obchodní společnosti nejsou evidovány splatné nedoplatky na pojistném a penále na veřejném zdravotním pojištění, potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, elektronicky podepsáno 11.3.2015, v němž správce daně potvrzuje ke dni 9.3.2015 neexistenci daňových nedoplatků obchodní společnosti vůči orgánům Finanční správy České republiky, a potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 6.3.2015, v němž je uvedeno, že výše jmenovaná obchodní společnost nemá ke dni 6.3.2015 nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, penále a přírážce k pojistnému. Dále byly do spisu založeny přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2008 – 2014, z nichž vyplývá, že po převážnou dobu obchodní společnosti A. s.r.o. nevznikla vůči českému státu žádná daňová povinnost.

Žadatelka uvedla v dotazníku k žádosti o udělení státního občanství České republiky, že na území České republiky se zdržuje od roku 1998. Jak bylo již výše uvedeno, společně s manželem založili obchodní společnost s.r.o., se kterou podnikají dosud; měsíční příjem uvádí 60 000 Kč. Do spisu založila potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, elektronicky podepsáno 9.3.2015, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů potvrzuje ke dni 9.3.2015 neexistenci daňových nedoplatků žadatelky vůči orgánům Finanční správy České republiky, a potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 24.3.2015, v němž je uvedeno, že žadatelka není ke dni 24.3.2015 registrována v evidenci České správy sociálního zabezpečení jako plátcе pojistného na sociální

zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále. Dále žadatelka doložila přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období (kalendářní rok) 2014.

Žadatelé žijí na adrese trvalého pobytu v rodinném domě. Z výpisu z katastru nemovitostí prokazujícím stav evidovaný k datu 31.3.2015 vyplývá, že nemovitost mají manželé ve společném jmění manželů, nabývacím titulem je smlouva kupní ze dne 18.4.2008, právní účinky vkladu práva nastaly ke dni 22.4.2008. Cena nemovitosti byla stanovena dohodou smluvních stran na částku 13 700 000 Kč. Žadatelé uvedli, že úvěr splácí ve výši 37 000 Kč měsíčně s tím, že jim zbývá doplatit cca 2 500 000 Kč. Dále žadatelé doplnili, že ve vlastnictví mají ještě byt na Praze 5, který zakoupili v roce 2010 od své vlastní obchodní společnosti.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

Žadatelé splňují podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice ke dni podání žádosti, uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. že mají na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržují. Trvalý pobyt na území České republiky má žadatel povolen od 7.9.2006, žadatelka od 21.6.2006; společná žádost manželů o udělení státního občanství České republiky byla podána dne 12.12.2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13.

Žadatelé nesplňují podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když neprokázali, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyli své dosavadní státní občanství nebo že již své dosavadní státní občanství pozbyli. Ministerstvo vnitra v této souvislosti uvádí, že dnem 1.1.2014 nabyt účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky). Dle ustanovení § 74 citovaného zákona, řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 30.12.2014 výpisy z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, ze kterých vyplývá, že neobsahují žádné informace o odsouzení žadatelů. Žadatelé tak splňují další podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, (tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu

cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, (tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat na základě ustanovení § 8 odst. 3 citovaného zákona potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Součástí státoobčanského spisu je také stanovisko Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 27.3.2014, v němž je uvedeno, že ve vztahu k dodržování povinností cizince, stanovenými zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nebylo zjištěno, že by oba žadatelé porušili citovaný zákon.

Z dokladů, které byly k žádosti o udělení státního občanství České republiky doloženy, nebylo zjištěno ze strany žadatelů neplnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Ministerstvo vnitra konstatuje, že žadatelé splňují podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Pohovor k ověření znalosti českého jazyka byl s žadatelkou proveden dne 15.1.2014 před Úřadem městské části Praha 13 v Praze 5 – Stodůlkách v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka znalost českého jazyka dne 15.1.2014 prokázala a splnila tak i další podmínku k udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. prokázání znalosti českého jazyka. Pohovor k ověření znalosti českého jazyka byl s žadatelem proveden dne 29.1.2014 před Úřadem městské části Praha 13 v Praze 5 – Stodůlkách v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatel znalost českého jazyka dne 29.1.2014 neprokázal. Žadatel tak nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání znalosti českého jazyka v souladu s požadavky stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Dle výše uvedené vyhlášky žadatel o udělení státního občanství České republiky prokáže pohovorem znalost českého jazyka, jestliže je schopen plynně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným

situacím denního života a umí ústně sdělit obsah textu z denního tisku. Žadatel však neprokázal dne 29.1.2014 pohovorem u Úřadu městské části Praha 13 v Praze 5-Stodůlkách znalost českého jazyka. Jak vyplynulo z pohovoru před komisí tohoto úřadu, nebyl schopen vlastními slovy sdělit přítomné komisi obsah článku z deníku Metro „Úspěch. Žije každý druhý“. Dále žadatel nebyl schopen odpovídat na otázky z běžného rodinného, pracovního a společenského života, které mu byly položeny (Proč jste si zvolil Českou republiku jako místo, kde chcete žít? Můžete jmenovat státní symboly České republiky? Jaké je Vaše oblíbené české jídlo? Která významná osobnost z českého sportu Vás zaujala a čím? Kam jezdíte na dovolenou a jakým způsobem ji trávíte? Která událost z toho, co se v poslední době v České republice odehrálo, Vás zaujala a čím? Znáte alespoň jeden výrobek, který Českou republiku proslavil ve světě? Koho považujete za nejslavnějšího Čecha a proč?). Žadatel požádal o prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství. K důvodům hodným zvláštního zřetele žadatel mimo jiné uvedl, že je spořádanou osobou žijící na území České republiky po velice dlouhou dobu a s vybudovanými hlubokými vazbami k České republice, a to sociálními, kulturními, ekonomickými i rodinnými. Dále uvedl, že správní orgán by měl v rámci posouzení nesplnění podmínky zohlednit skutečnost, že absolvoval pohovor na Ministerstvu vnitra bez tlumočnicka.

Ministerstvo vnitra by splnění výše uvedené podmínky mohlo žadateli prominout dle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství pouze v případech hodných zvláštního zřetele. Požadavek dostatečné znalosti českého jazyka, jehož naplnění není v případě žadatele ztíženo tělesným handicapem či mentální úrovní, je základní a nezbytně nutnou podmínkou pro jeho sociální integraci do zdejší společnosti. Náležitou znalost českého jazyka lze zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, neboť znalost jazyka, kterým se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany dle mezinárodního práva existovat. Ministerstvo vnitra je přesvědčeno, že v případě žadatele nelze tuto výjimku akceptovat. Žadatel uvedl, že pobývá v České republice od roku 1998, tj. více jak sedmnáct let, přičemž trvalý pobyt má povolen od 7.9.2006, a vzhledem k tomu, že učinil tento závažný krok a rozhodl se žít v cizí zemi, měl by mít zcela jistě dostatek času a prostoru, aby se českému jazyku naučil. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 30.4.2015 žadatel uvedl, že kurzy českého jazyka dosud nenavštěvoval, neboť neměl čas. Ministerstvo vnitra je však přesvědčeno, že žadateli v dalším studiu českého jazyka, například prostřednictvím různých jazykových kurzů apod., nebrání ani případný handicap spojený s vyšším věkem či nedostatečným množstvím volného času v důsledku plnění profesních povinností. Ministerstvo vnitra je dále přesvědčeno, že je nezbytné, aby žadatel projevil v delším časovém horizontu snahu naučit se základům českého jazyka a v českém jazyce se zdokonalovat tak, aby při případném pohovoru před příslušným úřadem v budoucnu prokázal znalost českého jazyka. Pokud tak neučiní, lze důvodně pochybovat o jeho vůli ke skutečné integraci do české společnosti. Dokud není tato integrace dokončená, lze za naprosto adekvátní uspořádání osobních a státoobčanských poměrů žadatele považovat statut trvalého pobytu v České republice se zachováním původního státního občanství. S ohledem na výše uvedené Ministerstvo

vnitřně neposoudilo danou situaci jako případ hodný zvláštního zřetele a žadateli splnění uvedené podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství neprominulo.

Splnění zákonem stanovených podmínek je však pouze základním předpokladem pro kladné projednání žádosti o udělení českého státního občanství. Rozhodování o přijetí do státního svazku je dle české právní úpravy ve sféře správního uvážení správního orgánu, jemuž je tato pravomoc svěřena. Ministerstvo vnitřně tak ověřuje jak splnění podmínek pro udělení státního občanství uvedených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, tak i míru integrace žadatelů v České republice, i soulad rozhodnutí s veřejným zájmem v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu. Oba žadatelé mají v důsledku udělení trvalého pobytu v České republice zajištěny veškeré základní potřeby a jistoty. Ministerstvo vnitřně v této souvislosti konstatuje, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje dané osobě v zásadě stejné postavení jako státnímu občanu České republiky, s výjimkou některých práv z oblasti veřejného práva (např. volební právo), s možností výkonu téměř jakéhokoliv zaměstnání či podnikání a s možností využívat sociálního systému České republiky. V této souvislosti je třeba také zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky nikdy nebyl a není právní nárok, a to ani za předpokladu, že by žadatelé splňovali všechny zákonem stanovené podmínky, což však není případ žadatele, neboť nesplňuje podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, a tato mu nebyla Ministerstvem vnitřně prominuta. Česká republika ve svém právním řádu stanovila podmínky pro vznik státoobčanského vztahu. V případech, kdy tento vztah nevzniká ze zákona, ale na základě rozhodnutí orgánu státu, má tento stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě státní občanství udělí či nikoliv. Jak ostatně vyplývá z usnesení Ústavního soudu České republiky č. IV.ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou cizinci získat státní občanství České republiky s tím, že zde není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí, byť by všechny zákonem stanovené podmínky splňoval. Pokud tedy není cizinci státní občanství České republiky uděleno, neporušuje tím orgán zastupující stát žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup pak není v rozporu ani s Evropskou úmlouvou o státním občanství vyhlášenou pod č. 76/2004 Sb. m. s. Z výše uvedeného vychází i ustálená judikatura současných správních soudů.

Ministerstvo vnitřně při neprominutí splnění podmínky také přihlédlo i ke stanovisku Úřadu městské části Praha 13 ze dne 24.2.2014, ve kterém je uvedeno, že předmětnou žádost nedoporučuje ke kladnému řízení, neboť nebyla splněna jedna ze zákonných podmínek, když žadatel neprokázal znalost českého jazyka v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Žadatelé jako manželé při podání žádosti o udělení státního občanství České republiky projeví svou vůli, a to podat společnou žádost o udělení státního občanství

České republiky. Žadatelé měli možnost podat také samostatné žádosti, avšak tento krok neučinili. Dále měli žadatelé možnost v průběhu správního řízení požádat s odkazem na ustanovení § 140 odst. 3 správního řádu, aby žádost žadatelky o udělení státního občanství České republiky byla vyloučena ze společného řízení s tím, že o ní bude jednáno a rozhodováno samostatně; této možnosti žadatelé také nevyužili. Ministerstvo vnitra proto projednávalo jejich žádost o udělení státního občanství České republiky jako společnou žádost manželů.

S ohledem na to, že Ministerstvo vnitra neprominulo žadateli podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, neboť v jeho případě neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele, společné žádosti manželů o udělení státního občanství České republiky tak nevyhovělo. Podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhoví či nikoliv, nebo zda splnění některé z podmínek pro udělení státního občanství České republiky promine či nikoliv. Proto bylo na základě všech shora uvedených skutečností rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne jeho doručení rozklad k ministroví vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Dana Koudelková
referent společné státní správy a samosprávy
podepsáno elektronicky

otisk úředního razítka

H ŽADATELKA

